

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

nec tedium quietus illius. sed letitiae et gaudium. **H**oc Ter-
cū ponit imploracō auxiliū: dīc ergo illi vt me adiuuet: aug.
de v̄bis dñi. quō m̄q̄t putam⁹ maria timuisse ne diceret ei. do-
minus surge adiuua sororē tuā mira em̄ suavitate tenebat. qz
profectio maior est refectio mentis. q̄ v̄ntris Nota qz dum su-
mus in p̄nti vita oportet Maria adiuuare Marthā. et maria
adiuuare maria. sicut em̄ frat̄ qui adiuuat a fr̄e. sunt quasi cui-
tas firma. vt dī. Prover. 18. ita iste due sorores mutuo se ad-
iuuantes. firmū mentis faciunt edificiū. si em̄ actua vita non
misstraret necessaria. at templaciū vacare non possemus. et ruris
si at templatio nō reduceret actiuaz ad quietē m̄trinsecā mentis.
fatigata actua desiceret. puerbaliū dīat q̄ vna manus alteraz
lauat. In vita sp̄m legitur q̄ frater quidā venit ad abbātē sil-
uanū. et vīdens fratres opantes manib⁹ ait ilbs. Nolite opari
tib⁹ qui perit. qm̄ Maria optimā p̄tem elegit. Et p̄cepit senex
cuidā fratri vt mitteret eū in collam. vbi nihil esset ad māduca-
dum. Et cū esset hora ibandi expectabat frat̄ ille hospes. si for-
te vocaretur ad prāndiū. Et cū nemo eum vocasset. surgens ve-
nit ad fr̄es dicens illis. Comedistis hodie. et r̄ndit senex etiā.
Quare dixit ille nō me vocatis. Et ait senex. Tu qui sp̄ualis es
tibo isto nō indiges. quo nos carnales indigemus ppter quod
et opamur. Tu namq̄ cū Maria optimā p̄tem elegisti. tota die
legens. Quibus ille auditis p̄stratus petīt veniaz. ad quem ab-
bas. Maria indiget Marthā. et oportet alterā alteri subuenire
Hinc est etiā q̄ in eccl̄ia p̄dicatores suscipiunt ab auditoribus
necessaria. quibus xp̄i ministrant spiritualia īc.

Tertia pars.

J

Erao cum dicitur Et respondens. tangitur sententia
xp̄i qua Marie quietem prepulit Marthę exercatio.
vbi tria tanguntur. Primo enim ostendit domin⁹ q̄
opus Marthę attendebat. vnde dicit: Et respondes
dixit illi domin⁹: Noluit Maria aliquid respondere v̄bis so-
roris. sic enim erat intenta binonibus xp̄i. q̄ vt dicit Augusti-
nus causam suam potius voluit amittere iudicii. ne laboraret in
respondendo. si em̄ pararet respondendi sermonē. remitteret au-
diendi intentionē: Marthę martha. Augu. repetitio nominis
iudiciū est dilectionis aut forte monende intentionis vt audiat
attentius. at templatiū em̄ semel vocati. statim attendunt verbis
christi. h̄ adiū. qz ad exteriores distracti sūt. bis indiget. vocari
a dño. vel forte repetitō noīs m̄tiplicitates curaz ilinguat deide
landat sollicitudinē eius. qz ex caritate erat: sollicita es. i. anxia.

Sermo

vel omota. non est mirum si erat sollicita. quia non cuiusque. sed
deo vero misstrabat. Ro. 12. solliciti non pigri spiritu seruientes domino
seruientes. Deinde appetit et miserebitur occupatioibus. et turbaris
erga plurima: ideo namque turbabatur. quod circa multa erat occu-
pata. qui enim vult multa facere. difficile est quoniam in aliquo eorum defi-
ciat. aut ex impotencia. aut ex ignorantia. aut quia dum circa unum
intendit. alterius obliuiscitur. unde exitus perturbatio metis. propter
quod dicit Ecl. 11. filii ne in multis sint actus tui. Et secundum
datur salubre consilium: porro. prosed: unum est necessarium: quod deum.
ideo turbaris. quod circa plurima occuparis. sed si turbari non vis
unum necessarium duobus modis potest intelligi. 1º huius. 2º. quod Christus non
relinque plurima et apprehende unum tuum. quod est necessarium. istud autem
indigebat magna cura preparatione. sed unum tantum eorum que
prepabat Martha erat sufficiens. quod si martha circa illud unum
fuisset intenta. turbationem non habuisset. vel huius. istud unus
deus ipse est prius et filius et spissans. qui sunt unus deus. cu-
ius contemplationi si Martha fuisset intenta. non habuisset tur-
bationem. dicente. pater. mihi autem adhaerere deo bonum est. Sed hic dicit
aliquis si melius est contemplationem intendere. relinquat homines
mibi cordie opera. alere esuriente. vestire nudum. discordes concorda-
re. peregrinos recipere. visitare infirmos. et pacifice regere subdi-
ctos. Et dicendum quod dominus non reprehendit opus Marthae. sed diat quod
sine turbatione esse non poterat. que turbatio actus vita huius
Gregorii non est peccatum sed etiam magne virtutis et patientie. bo-
num est igitur occupari circa plurima. sed melius est circa unum
intendere. Insistere autem adiuve vita quibusdam incumbit ex officio.
sicut platis ecclesiasticis. et mundi principibus. atque habentibus familiais
quibusdam vero appetit ex conditione sua. ut forte quod non sunt di-
spositi ad contemplationem. aut quod habent trahia quod largiri oportet
in indigentibus. Tercio dividatur contemplacione Mariae: maria optima
optima. quod nihil contemplacione divisa est melius. Et rursus quia
actua vita est circa trahia. que transitoria sunt. sed contemplatio
eternum. unde subdit: que non auferetur ab ea: auferuntur
enim actus actus vita. quia in alia vita nullus erit eliriens. qui
alatur. nullis sitiens et sic de aliis. sed contemplatio hic incepita
in gloria perficitur. Nota quod beata virgo Maria quatuor op-
timas partes elegit. Prima pars est virginitas. de tribus enim
statibus continentibus. virginitate et virginem. virginitas est optima.
unum Ciprianus. virginitas est flos ecclesiasticae gemitus atque oenamētū
genitrix spissatio. illustrior portio gregoris Christi. hanc elegit beata virgo

lx

prima oīm feminaz. vnde super illud Luc. Primo quomō fier istud. qm̄ virū nō cognosco. dīc Beda angelo ppositū sue mētis vgo reuerent exposuit. vitā vīz viginalē seducere detruisse Secunda optima pars est fecunditatis honor. nō quēāq; regem aut principe generare. aut aliū purū hōiem. h īpm̄ deum et hōmīne regem regū. & dñm dñantiū quē virgo elegit dīces Ecce ancilla dñi fiat mihi scdm̄ verbum tuū. Tertio ex tripha vita sciz pñie. que bona est. actua que est melior. et aemplatiua q̄ optimā est. beata virgo ipsam aemplatiuā vitaz elegit. vnde Diero. totam viginē repleuerat spūssanti gratia. totam inēduerat diuinus amor. ita vt in ea nīh il esset hūam̄. quod vīlaret affectum. Quarto elegit optimā ptem glorie. etenī ex cōsortio hominū iustoz. quod est bonū. ex cōsortio angeloz nīm quod est melius ele git hodierna die cōsortium xp̄i. quod est optimū. collocaſi super omnē iustorum ordinē. sup choros an ad dexteram filii suī dñi nr̄i ihesu xp̄i. vnde Dier. vbiq; fidēter sancta dei canit ecclesia. quod de nullo alio sanctoz fas est credere. q̄ beata vgo vltra angeloz & archangeloz transcederit merita. 3. Re. 2. positus est thronus mīis regis. que sedet ad dexteram eius ē.

Onica decima post penthe. Ser. ix.

Ixit Ihesus ad quosdaz qui in se confidebant tanq; iusti et aspernabant ceteros ē. Luc. 18. multoz hōim imprudencia hoc efficit. ut inde displiceat et dānum patient. vñ placere debuerant et comodū reportare. iuxta illud poete. displicet imprudens. vñ placere studet. qd manifeste appet in presenti euangelio. de phylleo qui orando deo displicuit. vñ placere debuerat. Et tria facit pmittitur em̄ duoz hōim diversi status ad oīonem ascensus. Sedo addit̄ qualiter et quid crauerunt. ibi. phariseus stans ē. Tertio inserit quid comodi ex oīone reportauerunt. ibi. Xmē dico vobis! Cītra p̄mū duo fact. pmittit̄ em̄ triplex defectus quorūdā ad quos xp̄us suū sermonē direxit. et est p̄mus defect⁹. qz de se fidēbant. vñ dicit: dixit ihesus ad quosdā: bene dicit quosdā. qz sui reputacōe non erant om̄ini statu de auersatione hōim. sed singulares se credebant. et tales videri cupiebat. Job. 12. ergo vos soli estis homines. vt vobis suū ciatur sapia: qui in se fidēbant: si modicū debet aliquis fidere de alio. multomin⁹ debet de seipso fidere quia vt experientia docet. magis inuenit hō de seip̄i se a seipso q̄ ab alio. qd iō attingit. qz min⁹ cognoscit p̄pas vires. et magis